

Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ
ΛΑΤΙΝΙΚΑ
ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

Μετάφραση

1. Ο Μάνιος Κούριος Δεντάτος ήταν πάρα πολύ ολιγαρκής, για να μπορεί ευκολότερα να περιφρονεί τα πλούτη. Κάποια μέρα απεσταλμένοι των Σαμνιτών ήρθαν σ' αυτόν.

Ο Καίσαρας μαθαίνει απ' τους αιχμαλώτους όσα συμβαίνουν στο στρατόπεδο του Κικέρωνα και σε πόσο μεγάλο κίνδυνο βρίσκεται η κατάσταση. Τότε πείθει κάποιον απ' τους Γαλάτες ιππείς να μεταφέρει στον Κικέρωνα επιστολή.

Τελικά ο Βρούτος που κλήθηκε στην κρεβατοκάμαρα από τα ξεφωνητά των υπηρετριών ήρθε για να τη μαλώσει, επειδή τάχα είχε κλέψει την τέχνη του μανικιουρίστα. Σ' αυτόν η Πορκία είπε μυστικά: «αυτή δεν είναι μια ασυλλόγιστη πράξη δική μου, αλλά βεβαίωτα απόδειξη της αγάπης μου για σένα που επιχειρείς ένα τέτοιο σχέδιο».

2.
α)

Gen	die	cuiusdam	dierum	quorundam
Dat	die	cuidam	diebus	quibusdam
Acc	diem	quendam	dies	quosdam
Abl	die	quodam	diebus	quibusdam

Gen	equitis	Galli	equitum	Gallorum
Dat	equiti	Gallo	equitibus	Gallis
Acc	equitem	Gallum	equites	Gallos
Abl	equite	Gallo	equitibus	Gallis

Gen	talīs	consilii/ consili	talium	consiliorum
Dat	talīs	consilio	talibus	consiliis
Acc	talē	consilium	talīa	consilia
Abl	talī	consilio	talibus	consiliis

β) magna – maiore - maxima

maius	maiora
maioris	maiorum
maiori	maioribus
maius	maiora
maius	maiora
maiore	maioribus

γ)

Προστ. ενεστώτα Εν. Φωνή	Προστ. μέλλοντα Εν. Φωνή	Προστ. ενεστώτα Παθ. Φωνή	Προστ. μέλλοντα Παθ. Φωνή
-	-	-	-
defer	deferto	deferre	defertor
-	deferto	-	defertor
-	-	-	-
deferte	defertote	deferimini	-
-	deferunto	-	deferuntor

3.

α)

utitur	possit	gerantur	praeripiat	cognoscit
utebatur	posset	gererentur	praeriperet	cognoscebat
utetur	-	-	praerēpturus sit	cognoscet
usus est	potuerit	gesta sint	praeripuērit	cognovit
usus erat	potuisset	gesta essent	praeripuisset	cognoverat
usus erit	-	-	-	cognoverit

persuadet
persuadebat
persuadebit
persuasit
persuaserat
persuaserit

β)

μτχ ενεστ: contemnens (γεν contemnentis)

μτχ μέλ: contempturus

απαρ ενεστ: contemnere

απαρ μέλ: contempturum esse

απαρ πρκ: contempsisse

μτχ ενεστ: moliens (γεν molientis)

μτχ μέλ: moliturus

μτχ πρκ: molitus

απαρ ενεστ: moliri

απαρ μέλ: moliturum esse

απαρ πρκ: molitum esse

απαρ μέλ: molitum fore

γ) πρόκειται για αιτιατική ενικού θηλυκού γένους του γερουνδιακού του ρήματος
obiurgo - obiurgavi - obiurgatum - obiurgare

obiurgandi
obiurgando
obiurgandum
obiurgando

4. α)

maxima	:	Επιθετικός προσδιορισμός στο frugalitate
frugalitate	:	Αντικείμενο του ρήματος utebatur
die	:	Αφαιρετική του χρόνου στο ρήμα venerunt
ex captivis	:	Εμπρόθετος της προέλευσης στο ρήμα cognoscit
quanto	:	Επιθετικός προσδιορισμός στο periculo
in periculo	:	Εμπρόθετος κατάστασης στο ρήμα sit
ex equitibus	:	Εμπρόθετος του διαιρεμένου όλου στο ρήμα persuadet
Gallis	:	Επιθετικός προσδιορισμός στο equitibus
clamore	:	Αφαιρετική εσωτερικού ή ποιητικού αιτίου που εξαρτάται από τη μετοχή vocatus

β)

- *quo ... posset*: δευτερεύουσα επιρρηματική τελική πρόταση. Εισάγεται με τον τελικό σύνδεσμο *quo*, γιατί ακολουθεί ο συγκριτικός βαθμός του επιρρήματος *facilius*. Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί ο σκοπός στα λατινικά θεωρείται υποκειμενική κατάσταση και συγκεκριμένα με υποτακτική παρατατικού (*posset*), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (*utebatur*). Ο σκοπός είναι ιδωμένος στο μυαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής του. Ιδιομορφία ως προς την ακολουθία των χρόνων – συγχρονισμός στο παρελθόν. Λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του σκοπού στο ρήμα *utebatur* της κύριας πρότασης.
- *quod ... officium*: δευτερεύουσα αιτιολογική πρόταση. Εισάγεται με τον αιτιολογικό σύνδεσμο *quod* και εκφέρεται με υποτακτική, γιατί δηλώνει υποκειμενική αιτιολογία. Συγκεκριμένα, εκφέρεται με υποτακτική υπερσυντελικού (*praeripuisset*), γιατί εξαρτάται από ρήμα ιστορικού χρόνου (*venit*). Δηλώνει τα προτερόχρονα στο παρελθόν και λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός της αιτίας στο ρήμα *venit* της κύριας πρότασης.

5.

α) *Porcia respondebat Bruti non esse illud temerarium factum suum sed certissimum indicium amoris sui erga illum tale consilium molientem.*

β) Η γερουνδική έλξη είναι υποχρεωτική, γιατί έχουμε εμπρόθετη αιτιατική του γερουνδίου με *ad*.

Η αντίστοιχη ενεργητική σύνταξη είναι: *ad obiurgandum eam.*

γ) *Quae apud Ciceronem geruntur?*